

אלו טרפות פרק שלישי חולין

עין משפט
נר מצוה
:נ

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' נקדיה במלע. וכן
לקמן דף עז ע"א נקדו
כמין טבעת. עירובין נח
ע"ב שמעתי שמקדדן
בהרים. ע"ו דף לב ע"א
וקדור כמין ארובה ובערוך
ערך קד גרים בכל הני צ"ב
למחין קדור:

לענין חתונה

[illegible]

מוסף רש"י

בוקי סריקין, מדיס ריקס,
כלומר דברים שאין טעם
(ע"ז ל"ג), מחט שנמצאת
בעובי בית הכסות.
ראה לעיל מט א.

וַיִּזְדָּרוּ בָּרַם הַחֲצִיצוֹנָה בְּשֵׁר הַחוּפָּה אֶת רוֹב הַכֹּהֲנִים. וְאִם אֵס
 קָן חֶסֶר לָהּ מִיָּה טַרְפוֹת דְּנֶשֶׁר הַחוּפָּה אֶת רוֹב הַכֹּהֲנִים
 הוּא מִשֵּׁן שֶׁמִּתְחַלֵּל דְּנֶשֶׁר שִׁירָקוֹן וְכִרְשִׁי שִׁירָקוֹן (דף מג.) פִּירְשָׁתִּי:
רֹבָא וְלֹא הָיָה טַחַף מִפְּשִׁיטָא. מִי פִּשְׁטָא דְּרוֹב מוֹעִיל לְכוּלֵּי עַלְמָא

וקלט תימה מאי קא משני
לא זריחא דליכא טעם בנשהו מהו
תימא עד דמיקרה עד טעם לא הוה
טריפה ואמאי ק"ד למחר הדי ורבינו
מנחם גרים דליכא טעם ומשה ורזה
לפרש רובא דלא הוי טעם היינו
כשאין בכל הכרם טעם ולכן פריך
שפיר פשיטא דלא זעי טעם שהרי
אין בצולה טעם ומשני כגון דליכא
טעם ומשה מהו דתימא כיון דליכא
בצולה טעם מפרש לא מפרסא עד
דמקרה טעם:

לכשתמתח העמוד ע"י טפח.
שחמקף
בנוט וימתח השוט יהיה בלרבו
טפח: **מחמ** שנמצאת בקיבו בית
הבסבות בצד אחד בשרה. אבל
בהמסס אפילו מלד אחד שלא נקב
מערב לערב טרפה ו' כך פירש
רש"י. נתקוס אחד ואפילו אם נתמלא
ולמר דלן קברא שיהא טרפה הוחיל
ואל ניקב אלף חיה עור מרפה לחימה
לדלויה ניקב וחישיון שמה בשרה

כי היכי דחיישי' [גבי ושב] כריש
 פירקין [דף מג.] למאן דחייש לספק
 לדוכס והא דקתני במתניתין המסס
 דביית הכנסת שנקבו ליה דמשמע
 דבעינן דקטן מפולש לאו דוק לחון
 שיהא מפולש אלא כלומר לחון כלפי
 חון ולפוקין נקבו לו לחון זה והא
 דקאמר מרז אחד כשרה צבויי ביה
 הכנסות מלך לפש' [דף מז.] אחד
 מתפנים כלפי הרע' דאי כד שמוחן
 כלפי חלל הגוף אפילו לא ניקב כלל
 אלא שמוחל מחמת כהנל הגוף טרפה
 דלמחר נקובי נקב ואתאי היין נראה
 ליה"ל לומר נקב טרפה [דף נא.] ניקב
 אלא חזי העור של המסס ונראה לו
 בהמסס נמי מלך אחד כשרה והא
 דנקט צבויי ביה הכנסות מלך אחד
 כשרה רבותא קאמרת' לן דאי שיש
 שני עורות וקאמרת' לן דאע"פ שניקב
 עור אחד שלם אפילו הכי כשרה עד
 שניקבו שניהם ואבג דנקט מלך אחד
 כשרה נמי משני דאין טרפה
 דמלחא דפשיטא אלא עור
 ואומר ר"ת דהא נמי מדוע הוא דס"ד
 דאחתיא אפילו משני דאין כגון שניקבו
 שני העורות כשרה לפי שטוב ע"ג
 המסס ומדוען שס בשומן טיחא הדיו
 דאחתיא דבחוץ מנוי שלם ילף הרעין
 דאחתיא דבחוץ מנוי שלם ילף הרעין

מירי דהוי אהלוות שניקב וירש מעמידן חותה דכשרה קא
שטעטע לן ¹ | הכ דערפאר ווא"ת הא אמרין צומה מדליקין (שנה דף ט.
ג) הנה חלה מיני דאשית שמייה הוצילא כי כסי ובי כסי הוצילא
למחא נפקא מינה למחש שמשאלת צבויי בית הכסות והשחא מאי
שקנותא איהא לא במיבוייה אמרין מזל אחד כשרה שמה
לדדים טרפה גם הוצילא וי"ל דנפקא מינה שלא טעפה לפרש
מה שחזר מזל אחד כשרה וכו' הוצילא דייטוי המסס שמה
אמרין בית הכסות אלז במה שקרין עכשו הוצילא היינו מה שהיו
נעלים לקרות בית הכסות אפילו מזל אחד טרפה הואיל וינקב
שם של אי נמי שלא נטעה נמי במשני לדדים טרפה דהוי במה
שקרין אותו עכשו בית הכסות דהוא המסס אלז במה שקרין
ועכשו הוצילא דהוא מה ² | שקרין מתחלה בית הכסות אפילו שמי
לדיו כשרה דהוא מה ³ | חלילי איברם וירש מעמידן איהא:

קשייטא. גרעיני תמרה: צליפא. עס אוכל הנשאר סביבותיה כש

בוקי סריקין. כדום רקום כלומר דברים שאינם: **ספיסה**. אחזק די:
נעמא. אכבע: **כסורא**. אפילו בשור גדול די בכך: **סניא דיבי**.
קרשטי' צודי'ל לשון מורי והוא עשי ככס וסמסם בראשו וכן
מלאחי באל"ף ב"ח של רבי מכיר צודי'ל שאכלרי ולשון סניא דיבי

לפי שהוא מקום ממום וכחוס ואסיל
לואנים וכל שאר הכנס קרוי חילון
ושיעורו כדור. לישא אחריה שמעתי
מן הפסל"א עמיה הוא מקום שמנקים
שם הפסלים הכנס ומולאם הפסל
מקום שהשאיו זו והראשון נראה:
אִיסוֹמֶכָל דִּכְרֶכָא. אני שמעתי
אִיסוֹמוֹמֶכָל בְּלִפְנֵי אֱלֹהֵי יוֹדֵעַ
מחו: מקום לר יס כדנס. שהוא
קרוי כרס הפנימי וכל שאר הכנס
קרוי חילונים: וכל כרסא כנירָא.

הואיל ואין יודע היכן הוא לא מירש
לנו כלום: א"ר אחא. אני אפרש אותו
מקום זר: מן המיזל ולמטה. ממקום
שבהם הולך ומצי' ללד הושת' הוא
קרוי פנימי ומפני שגזנא לדפמי
החזה: ולמטה. כשהבמה תליה:
מקום שאין בו מילא. מקום ש
בכנס חלק שאין שם אותו ימר
שגורבו ברוחמים עו ההכר: בשר

הסופר. פירשמו"י וזהו קרוס
העובר על כל ההלל וקורין לו טיפוס
וישנו מן החסד ועד היריב והכנס
הקרוי פנול"א מטטו נחמד כללשט
החסד ודבריו תחת אותו קרוס ורבו
החילוני דקלמר ממתיקין רואין כמה
יש מן הקרוס כנגד אותו רוב הכנס
אם נקדע שרס מזה שיש מן הקרוס
כנגד הכנס טרפה וזהו אש ממקום
שהכנס כלה ולמטה נקדע אותו קרוס
כשהו והיינו דלמתיין לקמן רובא ולא
היו טפח וזו היא שטיט כו' וזה
כטיליה קרוס משערין אין לך במה
קטנה אלא צרוב שלה יזכר מטפח
וכל אמוראי דלעיל קרו פנימית
וחילוני בכנס עזמח: **מפרשה.** גז
הכנס הוראה את הקרקע הנגדה
מיד כשפוטמחין בכמה להוריא את
המעיים והיינו דמפרש היכא דפרעי
טבח: **כולו** שיינן **דברכה.** טיח
דיבי ואיסקחמא ומקום שאין בו מילת
כזל דחזמו דעומד וזהו למטה
זול למטה וכי טרפת לה לכל אותו
זד בנצב כמשה הנמאל בו מקיימת
לזו לכולהו: אמרמו מנהרדעא היה
כדלמתיין באכנסט ואחיון ו"מ דף
טו: אלא מנהרדעא אלא טיכריל לא
שומא הדרא לעול: **דרכ אסי אמר**
ר' יוסא. דלמר לעיל ואלי יודע
לחשו: **מאי.** אמרמו עלה הא איכא
לפסוהי בלזב הכנס דלז: **אמר לוי**

כבר פירשה רב אחא. דהיינו מן המצור ולמטה והוא כנגד מפרצה:
הוא: ודרכי אבינא. דלמר כרס הפנימי צוושט הוא: **ודרכי מערבא.**
 דלמרי כל הכרס כולו קרוי פנימי וידון נגזק משכסו: **מאי.** ויזין
 ללח אפסוק הלכתא צנדיקן לחומרא וטרפינן בכל הלח כרס צנדיק
 במשה כבני מערבא. ומיחי כל היק טרפות אוי: **אזי** טרסין
 צמדיקו במחייבו דכל כמה ללח משמחנן אזלינן בתר רובא
 דנפשא לן צפרק קמא ולעיל י.א. מהאליה תמימהל ומקראי טובא
 ובסורי דריא: משום דשיטת דנקיין צמדיקו: **גדולה משם.**
 גדולה שגדולתו: **כל שנקרב בה וכו'.** כלומר כל היכא דשמתחבא
 או טפח או רובא טרפה: **רובא פשיטא.** דרובו ככולו: **הכי** גרסינן
לא ליכא דריא טפח במשה. אי הוה משכסו טפח מרובה הוה
 מיקרב טפח: **נקדרה.** כמין ארובה עגולה ורובא הקדירה כסלע
 מטעם רחב הוא: **טפח חמשה.** אי הוה מושט לכלא ולכלא שיכנס
 העוגל לאורך או לרוחב תמלא בו טפח בצאות קדירה: **טפח**
 עליון אותה יכנסו שלשה צנדיק דמוחק או בלל ליפא כהרובה:
 צידע

שיטה מקובצת

ח חִבּוּת וְאֵינִי יוֹדֵעַ מִתּוֹ
נ נִמְחָק: **ג** בְּשֵׁנִים אוֹחֶזֶק
אִמֵּר אִמִּיר אֲנִי נִהְרָדְעָא
א **נ** **ג** **נ** כִּי פִי רִשְׁמִי
בְּמִקְדָּם אֲחִיז כִּי פִי הַמִּדִּיר
וּפִי לִלְבֵּל הַגּוֹזֵל: **ד** צִרִּיךְ
לְפָרֵשׁ לְאוֹתוֹ צִד מִכַּפְּתִים:
ס וְאֵין נִרְאֶה לִרְיָת לְזִמְרָא
שִׁיחָא טַרְפָּא כְּשֶׁלָּא נִקְבָּ:
ק קְמִיל לְטַרְפָּא וְאֵינִי הָא
אֲמִירִי בִּפְיָא כְּמַה מְדֻלֵּיק
נְבִי הַנּוֹר תֵּלֵת: **י** דְּהוּא
מִה שְׁהִי קוֹרִין מִתְחַלֵּה:

דבינו גרשום

[illegible]

א. אולי צ"ל והיה כנגד
מפרעתא וכו' ברש"י.